

Adepten, Avatars, Chohans, Hiërofanten, Mahatma's, Nabu's

Plato.

Platonische school. Filosofen van de Academie, die **Plato** volgde en kan terug worden getraceerd naar de dagen van Cicero, onderging geleidelijk aan verandering in de perioden verdeeld die werden vernoemd naar de namen van vooraanstaande filosofen.

Onderscheidt zich van de Aristotelische of Peripatetische school, net als de filosofie zich onderscheidt van wetenschap of als idealisme zich onderscheidt van het naturalisme. Het belangrijkste kenmerk is Platonische dualisme: van noumenon en fenomeen van de zelf - beweging en dat wat wordt bewogen, het idee van manifestatie in een organisch wezen, van het permanente en het vergankelijk, van ziel en lichaam, psyche en nous , enz. In epistemologie verschijnt dit dualisme: als philosophia en zintuiglijke ervaring - de wijsheid wat de werkelijkheid omvat en dat wat vormen (beelden) concipieert uit de gegevens van zintuiglijke ervaring; in moraal, als het contrast tussen het goede, wat altruïstisch is, omdat het de eenheid van alle wezens omvat, en de ethiek van het egoïsme gebaseerd op de illusie van afgescheidenheid.

Plato's boodschap was van een persoon die was ingewijd in de heilige mysteriën, maar onder de gebruikelijke noodzaak van terughoudendheid, sprak hij in versluisde taal, en droeg zijn kennis over in de vormen van het heersende denken.

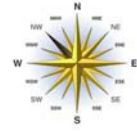
Vertaald uit Encyclopedia Theosophical Glossery.

De documenten waren verborgen, dat is waar, maar van de kennis zelf en van het werkelijke bestaan daarvan werd nooit een geheim gemaakt door de hiërofanten van de tempel, waarin MYSTERIËN altijd als een leerschool dienden en een aansporing tot deugd vormden. Dit is heel oud nieuws en werd herhaaldelijk bekendgemaakt door de grote adepten, van Pythagoras en **Plato** tot de neoplatonisten. Het was de nieuwe religie van de Nazareners die in de gedraglijn van eeuwen een verandering ten kwade teweegbracht.

H.P. Blavatsky in De Geheime Leer 1: 19
© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

Zij die niets weten van het alomvattende karakter van de occulte leringen en wel vanaf de oorsprong van de menselijke rassen, en vooral die geleerden die zelfs de gedachte aan een 'oorspronkelijke openbaring' verwerpen, maken een fout door te leren dat de anima mundi, het ene leven of de 'universele ziel', pas werd verkondigd door Anaxagoras of in zijn tijd. Deze filosoof bracht de leer eenvoudig naar voren om deze te stellen tegenover de te materialistische opvattingen over kosmogonie van Democritus, die waren gebaseerd op zijn exoterische theorie van *blindelings* gedreven atomen. Anaxagoras van Clazomenae was niet de uitvinder maar de verbreider van deze leer, evenals **Plato**.

Wat hij het wereldverstand noemde, nous, het beginsel dat in zijn opvatting absoluut gescheiden en vrij van de stof is en doelgericht werkt, werd eeuwen vóór het jaar 500 v.Chr. in India Beweging

**Theosofie de archaische wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.**

genoemd, het ENE LEVEN of *jivatma*. Alleen hebben de Arische filosofen aan het beginsel, dat voor hen oneindig is, nooit de eindige 'eigenschap' van 'denken' toegekend.

H.P. Blavatsky in De Geheime Leer 1: 80
© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

De eerste verwarringen en misvattingen ontstonden uit de – voor westerlingen tamelijk onbegrijpelijke – leer over de periodieke 'verduisteringen' en de opeenvolgende 'Ronden' van de bollen langs hun cirkelvormige ketens. Een daarvan heeft betrekking op de 'vijfde'- en zelfs de 'zesde'-ronders. Degenen die wisten dat een Ronde werd voorafgegaan en gevolgd door een langdurige *pralaya*, een rustpauze die een onoverbrugbare kloof teweegbracht tussen twee Rondes, tot de tijd aanbrak voor een hernieuwde levenscyclus, begrepen niets van de 'gedachtfout' om te spreken van 'vijfde- en zesde-ronders' in onze vierde Ronde.

Gautama Boeddha, zo zei men, was een zesde-ronder, **Plato** en enkele andere grote filosofen en denkers, 'vijfde-ronders'. Hoe kon dit? Een van de Meesters leerde en bevestigde, dat er zelfs nu op aarde zulke 'vijfde-ronders' waren; en hoewel men had *begrepen dat hij zei* dat de mensheid nog 'in de vierde Ronde' was, *scheen* hij op een andere plaats te zeggen, dat we in de vijfde waren.

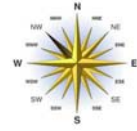
Hierop gaf een andere Leraar het 'apocalyptische' antwoord: 'Een paar regendruppels maken nog geen moesson, al kondigen ze die aan.' . . . 'Nee, we zijn niet in de vijfde Ronde, maar mensen van de vijfde Ronde komen al een paar duizend jaar aan.' Dit was nog erger dan het raadsel van de Sfinx! Beoefenaars van het occultisme onderwierpen hun hersenen aan de meest wilde speculaties. Lange tijd probeerden ze Oedipus te overtreffen en de beide beweringen met elkaar in overeenstemming te brengen. En omdat de Meesters bleven zwijgen, evenals de stenen Sfinx zelf, werden zij beschuldigd van inconsequentie, 'tegenstrijdigheid' en 'gebrek aan overeenstemming'. Ze lieten echter eenvoudig de speculaties doorgaan, om het westerse denkvermogen *een les te geven* die het hard nodig heeft.

De oriëntalisten hadden in hun verwaandheid en in hun gewoonte om iedere metafysische opvatting en uitdrukking te verstoffelijken, zonder enige ruimte te laten voor oosterse beeldspraak en allegorie, van de exoterische hindoeïfilosofie een warboel gemaakt, en nu deden de theosofen hetzelfde met de esoterische leringen. Het is duidelijk dat de laatstgenoemden tot nu toe de betekenis van de uitdrukking 'vijfde- en zesde-ronders' volstrekt niet hebben begrepen.

De betekenis is echter eenvoudig deze: iedere 'Ronde' brengt een nieuwe ontwikkeling en zelfs een volkomen verandering teweeg in de verstandelijke, psychische, geestelijke en lichamelijke gesteldheid van de mens, waarbij al deze beginselen trapsgewijs in opgaande lijn evolueren. Hieruit volgt dat personen die, zoals Confucius en Plato, psychisch, verstandelijk en geestelijk tot de hogere evolutiegebieden behoorden, in onze vierde Ronde even ver waren als de gemiddelde mens zal zijn in de vijfde Ronde, waarvan de mensheid is bestemd om op deze evolutieladder veel hoger te staan dan onze tegenwoordige mensheid. Op dezelfde manier was Gautama Boeddha – de geïncarneerde wijsheid – nog hoger en groter dan de genoemde mensen, die vijfde-ronders heten, en worden Boeddha en Sankaracharya allegorisch zesde-ronders genoemd. Vandaar de verborgen wijsheid van de destijds 'ontwijkend' genoemde uitspraak, 'dat een paar regendruppels nog geen moesson maken, *al kondigen ze die aan*'.

H.P. Blavatsky in De Geheime Leer 1: 191-192
© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

De edele leefregels door de ingewijden doorgegeven aan de vroege rassen van India, Egypte en Griekenland, China en Chaldea, zijn nu verspreid over de hele wereld. Alles dat

Theosofie de archaïsche wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

goed, edel en groots is in de menselijke natuur, elke goddelijke facet en aspiratie, opgewekt door de priester–filosofen, hebben getracht om hen te ontwikkelen tot hun ingewijden.

Hun ethische code gebaseerd op het altruïsme is nu universeel geworden. Het is te vinden in Confucius zijn "de atheïst", die leerde dat, "hij die niet van zijn broeder houdt, geen deugd in zich heeft," en in het Oude Testament het gebod, "Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. "

De hogere ingewijden werden als Goden, en Socrates zijn uitspraak is in **Plato's** "Phaedo", terug te vinden: " *De ingewijden zullen zeker in het gezelschap van de Goden komen*".

Blavatsky Collected Writings Vol. XIV, page 256.

De leringen van Plato en Pythagoras werden door de christelijke kerkvaders gewijzigd

Ondanks de veroordeling van de opvattingen van Origenes en zijn school door de twee concilies van Constantinopel in de zesde eeuw, heersten die inzichten toch min of meer openlijk in de hele christelijke gemeenschap, en zelfs in de Middeleeuwen treft men er overblijfselen van aan.

Bij de kerkelijke schrijvers van de duistere Middeleeuwen vinden we veel passages over de zon en de sterren die historisch gezien alleen begrijpelijk zijn als we aannemen dat ze min of meer een afspiegeling zijn van de denkbeelden van Origenes en zijn school, die zelf weer verminkte weergaven zijn van heidense leringen. Want al die leringen waren al grotendeels gedegenereerd en verkeerd begrepen in de tijd dat Origenes en zijn school ze aan de christelijke gemeenschap verkondigden, en bovendien werd hun oorspronkelijke heidense betekenis min of meer verdraaid door het theologische vooroordeel van de christenen die deze later onderwezen.

Als we een nauwkeuriger overzicht van de oorspronkelijke gedachtewereld willen krijgen, moeten we ons tot de Ouden zelf wenden. Sommige kerkvaders ontleenden leringen aan met name **Plato** en aan Pythagoras en zijn school, en pasten deze aan voor hun eigen patristische doeleinden.

De Ouden leerden niet dat de sterren en andere stralende hemellichamen in hun fysieke vorm engelen of aartsengelen waren, maar dat elk een woning of voertuig of kanaal vormde van een 'engelachtig' wezen erachter. Ieder hemellichaam, of het nu een nevelvlek, komeet, zon, ster of een harde rotsachtige planeet zoals onze aardbol betreft, is een brandpunt of psycho-elektrische lens, waardoorheen energieën, krachten en substanties vanuit onzichtbare sferen naar die lichamen stromen.

Gottfried de Purucker in De Esoterische Traditie, blz. 66
©2001 Theosophical University Press Agency, Den Haag